

SXEDIO.F87

20.4.1953: Η ΕΘΝΑΡΧΙΑ ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ ΟΠΩΣ ΜΗ ΥΠΑΡΕΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ ΣΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ.

Το Μάιο του **1953** προκηρύχθηκαν οι νέες δημοτικές εκλογές στις πόλεις και στις κωμοπόλεις καθώς οι δρόμοι των δύο παρατάξεων συνέχιζαν να χωρίζουν ακόμα περισσότερο με τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο να κάνει ουσιαστικά ό,τι ήθελε επικεφαλής της Εθναρχίας χωρίς να λαμβάνει καθόλου υπόψη το ΑΚΕΛ και τις θέσεις του ή να επιλέγει κάποιες από αυτές και να τις προωθεί, αλλά χωρίς να τις παρουσιάζει σαν θέσεις του ΑΚΕΛ.

Στις εκλογές αυτές οι δύο παρατάξεις έρριξαν ότι δυναμικό στοιχείο διέθεταν προκειμένου να καταλάβουν τις επίζητες θέσεις που θεωρούνταν οι πιο ισχυρές από πολιτικής πλευράς μετά την εκλογή Αρχιεπισκόπου.

Ιδιαίτερα σημαντική θεωρείτο η έδρα του δημάρχου της πρωτεύουσας Λευκωσίας, όπου πραγματικά έγινε σκληρός αγώνας και με το ΑΚΕΛ να παίζει όλα του τα χαρτιά προκειμένου να την εξασφαλίσει κατεβάζοντας σαν υποψήφιο δήμαρχο του το Γενικό Γραμματέα του Ε. Παπαϊωάννου μαζί με άλλους αξιωματούχους του Κόμματος.

Η προεκλογική εκστρατεία είχε αρχίσει πριν λήξει το **1952** και όλα προδίκιζαν ότι θα ήταν πιο τεταμένη από την προηγούμενη του **1949**. Τους τελευταίους δυο μήνες μάλιστα η ένταση έφθασε στο κατακόρυφο με κατηγορίες που έφθαναν μέχρι την εξύβριση πολιτικών αντιπάλων και λιβελλογραφήματα στις εφημερίδες που συνέβαλλαν ώστε να χωρίζουν περισσότερο παρά να προσεγγίζουν οι πολιτικοί δρόμοι των δυο παρατάξεων.

Η αριστερά ξεκαθάρισε τη θέση της πολύ γρήγορα, πριν ακόμα αρχίσουν οι προεκλογικές ζημώσεις. Σε ανακοινωθέν της Κεντρικής Επιτροπής την **1η Φεβρουαρίου 1953**, το ΑΚΕΛ εισηγείτο σε

αριστερούς και δεξιούς να συνενωθούν και να δημιουργήσουν ένα "παγκομματικό πατριωτικό εκλογικό συνασπισμό" που θα διεκδικούσε τις εκλογές.

Το ΑΚΕΛ πρόσφερε ακόμα και συνεργασία με το ΚΕΚ του Θεμιστοκλή Δέρβη, του κόμματος της δεξιάς, προκειμένου να επιτύχει τη συνεργασία που ήθελε και τόνιζε ότι ήταν διατεθειμένο να ξεχάσει τις παλιές διαμάχες.

Σαν αντάλλαγμα γι' αυτή τη συνεργασία ζητούσε την καθιέρωση μίνιμουμ προγράμματος από όλα τα κόμματα της νήσου με βάση το οποίο θα διακηρυσσόταν ότι γραμμή του αγώνα θα ήταν η "Ένωση δίχως όρους και δίχως παζαρέματα", να διακηρυχθεί η προσήλωση στην αρχή του αδιαίρετου, του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα με κοινές εκδηλώσεις, συλλαλητήρια, προσβείες και προσφυγή στον ΟΗΕ.

Τόνιζε η Κ. Ε. του ΑΚΕΛ στην πρόταση της που ουσιαστικά σήμαινε προσυνηνοημένες εκλογές:

"Έχοντας πλήρη επίγνωση των συνθηκών, κάτω από τις οποίες ζει σήμερα και αγωνίζεται ο λαός μας, έχοντας υπόψη τη θέση στην οποία βρίσκεται το εθνικό μας ζήτημα, υποτάσσοντας τις δημοτικές εκλογές και τις στενές εκλογικές σκοπιμότητες στα συμφέροντα του απελευθερωτικού αγώνα, το ΑΚΕΛ θέτει μπροστά σ' όλα τα στρώματα του λαού, μπροστά στα Κόμματα, τις Οργανώσεις, σ' όλους ανεξαιρέτα τους πολιτικούς παράγοντες του τόπου, την παρακάτω γραμμή αναφορικά με τις προσεχείς δημοτικές εκλογές. Το ΑΚΕΛ το κάνει αυτό με την ειλικρινή πεποίθηση, ότι η γραμμή, που προτείνει είναι η μόνη ενδεδειγμένη σήμερα που ανταποκρίνεται στα ύψιστα συμφέροντα και τις προσδοκίες του λαού:

1. Όλα τα κόμματα, οι Οργανώσεις, οι πολιτικοί κύκλοι και παράγοντες του τόπου να εγκαταλείψουν κάθε ιδέα κομματικού ή παραταξιακού συνδυασμού κατά τις προσεχείς δημοτικές εκλογές. Να καταβληθεί κάθε προσπάθεια όπως παρατάξουμε σ'όλε τις πόλεις και κωμοπόλεις ένα ενιαίο παγκομματικό μέτωπο με

αντιαποικιακή εθνικο-απελευθερωτική αιχμή. Να παρατάξουμε ένα μέτωπο κοινό, ενιαίο, βασισμένο στο ελάχιστο δυνατό κοινό πρόγραμμα (εθνικο-πολιτικό-οικονομικό που μπορεί όλοι να υιοθετήσουν. Το ΑΚΕΛ προκειμένου να παρατάξει ο κυπριακός λαός ένα παγκομματικό εθνικο-απελευθερωτικό συνασπισμό, ο οποίος θα εκφραστεί κατόπιν σταθερά στο πρόσωπο των δημοτικών συμβουλίων, που δε θάναί πια κομματικά ή παραταξιακά, που θα συγκεντρώνουν το ανώτατο δυνατό κύρος, δηλώνει καθαρά και απερίφραστα, ότι είναι πρόθυμο να συνεργαστεί με όλους. Το ΑΚΕΛ είναι πρόθυμο να συνεργαστεί με το κυπριακό Εθνικό Κόμμα (ΚΕΚ) του οποίου Γ. Γ. είναι ο κ. Θ. Δέρβης, όπως και με οποιοδήποτε άλλο πολιτικό κόμμα ή κύκλο, που θα δείξει πνεύμα πατριωτισμού και αγωνιστικής συνέπειας. Για το συμφέρον του λαού και της πατρίδας μας, το ΑΚΕΛ δε διστάζει να δεχθεί όπως αφεθούν στη λήθη παληά πολιτικά λάθη πολιτικών παραγόντων του τόπου, λάθη τα οποία τόσο αυστηρά εκριτίκαρε ο λαός στο παρελθόν.

Το ΑΚΕΛ δέχεται ν' αφεθούν στη λήθη τα παληά αν σήμερα, τώρα που ο αγώνας του λαού, διέρχεται κρίσιμες στιγμές, τα πολιτκκά κόμματα κι οι αρχηγόι τους όπως και άλλοι πολιτικοί παράγοντες φανούν αντάξιοι των περιστάσεων σταθούν στις επάλξεις, συμπαραστάτες του λαού, οικοδόμοι του λαϊκού απελευθερωτικού μετώπου.

2. Το μίνιμουμ πρόγραμμα, που προτείνει το ΑΚΕΛ προκειμένου να γίνει μια παγκομματική στροφή προς ένα εξαιρετικά πλατύ ενιαίο εκλογικό συνασπισμό, αντίθετα απ' ότι γινόταν στην περίοδο **1943-49** όταν οι εκλογές όξυναν τα κομματικά πάθη, είναι το πιο κάτω:

α). Να διακηρυχθεί από κοινού, ανοιχτά και σ' όλη της την πληρότητα η γραμμή της απόλυτης προσήλωσης στον αδιάλλαχτο εθνικο-απελευθερωτικό αγώνα. Αυτό σημαίνει, σύμφωνα με ό,τι εψήφισαν τα **96%** του λαού. **ΕΝΩΣΗ ΔΙΧΩΣ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΧΩΣ ΠΑΖΑΡΕΜΑΤΑ.** Δεν συζητούμε λευτεριά υπό όρους και

δεν παραχωρούμε ούτε σπιθαμή γης σ' οποιοδήποτε ξένη δύναμη για στρατιωτικούς ή για άλλους σκοπούς. Δε διαπραγματευόμαστε συντάγματα με τον κυρίαρχο γιατί η μοναδική για μας λύση εφ' όσο είμαστε υπόδουλοι είναι η αυτοδιάθεση η ένωση με την Ελλάδα.

β). Να διακηρυχθεί από κοινού η προσήλωση μας, στην αρχή του αδιαίρετου του εθνικο-απελευθερωτικού αγώνα. Η αντίθεση σε κάθε διασπαστική χωριστή δράση, που ενώ στα λόγια είναι εθνική, στην πράξη διαχωρίζει τις δυνάμεις του λαού. Αυτό σημαίνει: υποστήριξη της αρχής για συντονισμένο εθνικό αγώνα στο εσωτερικό, με κοινές κινητοποιήσεις του λαού (συγκεντρώσεις, συλλαλητήρια κλπ) πάνω στη βάση του αμοιβαίου σεβασμού και της εθνικής ισοτιμίας. Σημαίνει συνεπής απαίτηση όπως η ελληνική κυβέρνηση θέσει σταράτα στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ, το κυπριακό σαν ελληνική εθνική διεκδίκηση. Σημαίνει υποστήριξη της αρχής και πανεθνικές κυπριακές αντιπροσωπεΐες στο εξωτερικό, οι οποίες σαν εξασφαλίζουν την υποστήριξη όλων των πολιτικών παρατάξεων στην Κύπρο, θα εμφανίζονται με το μεγαλύτερο δυνατό κέρδος και αντιπροσωπευτικότητα. Σημαίνει υποστήριξη της μοναδικά σωστής αρχής, ότι σαν υπόδουλος λαός, δεν αρνούμαστε αλλ' αντίθετα, ευχαρίστως δεχόμαστε και επιδιώκουμε την αλληλεγγύη όλων των λαών και κυβερνήσεων στον ΟΗΕ και σ' άλλους διεθνείς Οργανισμούς εφ' όσο πρόκειται για το εθνικό μας ζήτημα. Ο μονόπλευρος προσανατολισμός στις χώρες της Δύσης, που οι πλείστες είναι αποικιακές δυνάμεις και κρατάν μια στάση "αλληλεγγύης" μεταξύ τους, η περιφρόνηση της συμπάθειας και της υποστήριξης εκ μέρους όλων των χωρών είναι η πιο εσφαλμένη πολιτική, που καμμιά απολύτως υπόδουλη χώρα δεν έχει υιοθετήσει.

γ). Να διακηρυχθεί από κοινού η αντίθεση μας προς το καθεστώς των ανελεύθερων νόμων και η υποστήριξη των αγώνων του λαού, για κατάργηση όλων των ανελευθέρων νόμων, και διαταγμάτων που

εμποδίζουν την ελεύθερη έκφραση και σύγκέντρωση, την κινητοποίηση και οργάνωση του κυπριακού λαού για τις εθνικο-πολιτικές και οικονομικές τους διεκδικήσεις.

δ). Να διακηρυχθεί η υποστήριξη και η πραχτική συμπαράσταση στον αγώνα του λαού ενάντια στην εκμεταλλευτική αδηφαγία του ξένου μονοπωλιακού κεφαλαίου, όπως στις περιπτώσεις των τηλεφώνων, του ηλεκτρικού ρεύματος κλπ, ενάντια στην αβάσταχτη φορολογία και την πολιτική, που ανεβάζει τον τιμάρημο για τη διατήρηση του ενοικιοστασίου και γενικά για υποφερτές συνθήκες στέγασης του λαού

ε). Να εκφραστεί ανοιχτά η στάση φιλίας και αλληλεγγύης προς την τούρκικη και την αρμένικη μειονότητα, πάνω στην αρχή της ισότητας με σκοπό την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μειονοτήτων, που κι' αυτές νοιώθουν στην πλάτη τους το βρετανικό ζυγό και την ένταξη τους στον κοινό αντιαποικιακό απελευθερωτικό αγώνα".

Το τι πρότεινε το ΑΚΕΛ ουσιαστικά ήταν μοιρασμό της "εξουσίας" με την Εθναρχία και το ΚΕΚ.

Ουσιαστικά το ΑΚΕΛ δεν πρόσφερε τίποτε και θα είχε την ευκαιρία να πάρει πολλά δεδομένου ότι ο Εθναρχης είχε εκλεγεί από τη Δεξιά, ενώ η ίδια η Δεξιά ήλεγχε τα 80% και πλέον των δημαρχείων της Κύπρου περιλαμβανομένου και του του δημαρχείου της Λευκωσίας.

Από την άλλη η προσφορά που φαινόταν να ελπίζει ότι θα έδινε με την εξασφάλιση υποστήριξης απο άλλες χώρες, εννοώντας προφανώς τις ανατολικές ή τις κομμουνιστικές, απορριπτόταν από το Μακάριο ανοικτά και δημόσια γιατί πίστευε, τότε, ότι υποστήριξη από τις χώρες αυτές, θα έκανε ζημιά στην υπόθεση του κυπριακού λαού.

Από την άλλη η Δεξιά βλέποντας τη διάσπαση που είχε επέλθει στην Αριστερά και ιδιαίτερα με την αποστασία των δημάρχων Αμμοχώστου και Μόρφου και την απομπομπή άλλων στελεχών του Κόμματος μόλις λίγους μήνες προηγουμένως, ήλπιζε ότι με λίγη προσπάθεια ή ακόμα και τύχη θα μπορούσε να

ανατρέψει τα δεδομένα και να κυριεύσει και τα τρία προπύργια του ΑΚΕΛ στη Λαρνακα, την Αμμόχωστο και τη Λεμεσό, όπου είχε παυθεί από την τοπική διοίκηση ο δήμαρχος Κώστας Παρτασίδης.

Η αντίδραση της Δεξιάς στην πρόταση του ΑΚΕΛ καθυστέρησε για λίγο, αλλά σαν ήλθε ήταν καταπέλτης. Στις 27 Φεβρουαρίου, το "Εθνος" του Δέρβη και της Εθναρχίας, απέρριψε ανοικτά κάθε συνεργασία με την αριστερά και εξαπέλυσε εναντίον της ανοικτή επίθεση.

Εγγραφε το "Εθνος" στις 27.2.1953:

"Οι κομμουνισταί όχι μόνον φορούν την μάσκα των ενωτικών, αλλά και επιζητούν να φιγουράρουν ως πρωταγωνισταί της ενώσεως. Φτου να μη βασκαθούν.

Ελησμόνησαν, όμως, την όλην την παλαιάν πολιτείαν των. Όταν δηλαδή εξεστράτευσαν πάνοπλοι εν λόγοις, ζητούντες την εγκαθίδρυσιν Σοβιετικής Δημοκρατίας εις την Κύπρον ή κατόπιν την αυτοκυβέρνησιν.

Τώρα, απ' άκρου εις άκρον της Κύπρου πνέει ενωστικός άνεμος και οι κομμουνισταί νομίζουν πως θα ημπορούσαν να επωφεληθούν αυτού. Αλλοτε εζήτησαν να στραφούν εναντίον του και έσπασαν τα μούτρα των. Τώρα ζητούν να παν όπου τους παίρνει ο άνεμος. Και αύριον; Αδηλον δι' αυτούς το μέλλον. Διότι απ' έξω θα τους έλθουν αι διαταγαί των κομμουνιστών και προπαντός το σύνθημα των περί "ενότης" εις τον απελευθερωτικόν αγώνα φανερώνουν αι συγκροτηθείσαι υπ' αυτών την παρελθούσαν Κυριακήν συγκεντρώσεις. Οχι μόνον ασήμαντοι αριθμητικώς ήσαν, αλλά και ουδείς ενθουσιασμός επεκράτησεν ακόμη και μεταξύ των οπαδών των.

Και οι ομιληταί ποίοι ήσαν; Τα γνωστά δύο-τρία πετεινάρια του ΑΚΕΛ και ουδείς άλλος. Θα ήθελαν, βεβαίως να παρουσίαζον και κανένα αστόν ως ομιλητήν διά να έχουν λόγια για να πουν ότι δηλ. το σύνθημά των έπιασε τόπο... Δυστυχώς, όμως, δι αυτούς έμειναν "τρεις κι ο κούκος".

Επειδή, λοιπόν απέτυχαν παταγωδώς να παρασύρουν τας μάζας του λαού εις το δόλιον σύνθημά των, το έστρεψαν εις την αυτοδιαφήμισιν και έγγραψαν εις την κοκκινοφυλλάδα των ότι ο λόγος που εξεφώνησε νο Εζεκίας ήταν μεγάλης ιστορικής σημασίας. Είναι λοιπον, τόσον μεγάλης αξίας οι κομμουνιστικές κουταμάρες, ώστε να υπάρχουν βλάκες που να τες ακούουν και να τες διαβάζουν. Ασφαλώς, πολύ ολίγοι ευρέθησαν. Διότι όσα λέγουν οι πετεινοί του κομμουνισμού και όσα γράφει η κοκκινοφυλλάδα παν πλέον εις τα κουτουρού και κανένα δεν εξαπατούν.

Τώρα, ήρχισαν να διαφημίζουν την συγκέντρωσιν που θα έχουν διά τον ίδιον σκοπόν εις την Λευκωσίαν. Χωρίς αμφιβολίαν, και αυτή θα είναι διά κλάματα. Εχουν, βεβαίως και τους κουβαλητούς. Θα προσπαθήσουν να τους συνάξουν ως τον ένα από τα προάστεια και από μακρυνά ακόμη χωριά. Αλλά δεν πιστεύομεν οι άψηφοι αυτοί, οπαδοί να πειθαρχήσουν. Απλώς, τους έχουν βαρεθή. Τα κομμουνιστικά πανηγύρια σημειώνουν παντού παταγώδη αποτυχίαν. Διατί; Διότι γίνονται το ένα πάνω στο άλλο, χωρίς λόγον ή με του ψύλλου πήδημα. Αλλά πώς οι ηγέται του κομμουνισμού θα απεδείχνουν την ύπαρξιν των και την δράσιν των;

Πόσην ειλικρινή διάθεσιν δια να συνεργασθούν έχουν οι κομμουνισταί μετά των εθνικοφρόνων, φανερώνουν και τα καθημερινά υβριστικά και συκοφαντικά δημοσιεύμαστά των εις την κοκκινοφυλλάδα των. Ο Εθνάρχης μας δέχεται, ως είναι φυσικόν τα περισσότερα κομμουνιστικά πυρά. Αλλά και όλη η εθνικόφρων παράταξις αποτελεί κατά τους κομμουνιστάς, την "αστοτσιφλικάδικην αντίδρασιν". Φαντασθήτε, λοιπόν, να μην είναι "αστοτσιφλικάς" και να είναι, όμως εθνικόφρων. Αυτό δεν το χωρά το μικρό κεφαλάκι του Εζεκία. Οι εθνικόφρονες πρέπει να είναι "αστοτσιφλικάδες" και "αντιδραστικοί... αυτό είπεν ο Εζεκίας κι' αυτό είναι...

Εκείνο που δεν χωνεύουν οι κομμουνισταί, είναι αι βάσεις. Ποίος, όμως, τους είπε, πως ημείς τας

θέλομεν; Και ο Εθνάρχης μας δεν επεδίωξε καμμιάν διαπραγματεύσιν δι' αυτάς τας κατηραμένας βάσεις. Απλώς λόγου, γεγονομένου υπό των άγγλων δημοσιογράφων κατά την συνέντευξιν του εις το Λονδίνον, έπρεπε να του εξεξηγήση ότι το θέμα αυτό δεν αφορά το κυπριακό ενωτικό ζήτημα, αλλά τας δύο φίλας και συμμάχους χώρας που θα διεπραγματεύοντο την εκχώρησιν της Κύπρου εις την Ελλάδα. Αλλά "το κοντό και μακρύ" είναι άλλο. Αν η Ρωσία παύση να απειλή όλον τον κόσμον και συνεπώς και την Κύπρον, ποία ανάγκη θα υπάρξη βάσεων; Οι κομμουνισταί, λοιπόν, ας παρακαλέσουν την "μαμά Ρούσια" να μας αφήση ήσυχους.

Εκείνο, όμως, που έχει σημασίαν εις όλην αυτήν την εκστρατείαν που εξεσήκωσαν οι κομμουνισταί, είναι το γεγονός, ότι οι εθνικόφρονες ούτε συζητούν, αλλ' ούτε καν ενδιαφέρονται δι' όσα λέγουν ή γράφουν ή κάμνουν οι κομμουνισταί. Αυτή η πλήρης αδιαφορία των εθνικοφρόνων αποτελεί την καλύτεραν απάντησιν προς τους κομμουνιστάς. Οτι δηλ. είναι ανάξιοι να τους απσχολήσουν όχι μόνον εις τα σοβαρά, αλλά και εις τα αστεία. Αυτή είναι η πλέον ωραία-όσον και αληθινή- διαπίστωσις. Οτι δηλ. ο κομμουνισμός απερρίφθη εις τον κάλαθον των αχρήστων".

Η ίδια εφημερίδα επανήλθε την 1η Μαρτίου με ένα πολύ επιθετικό άρθρο και ανήγγελλε τις σκέψεις της δεξιάς γύρω από το θέμα της συνεργασίας του ΑΚΕΛ με τη δεξιά: Οι Εθνικόφρονες ετοιμάζονταν για τη μάχη για να κρατήσουν τους δήμους που κατείχαν και να ανακτήσουν τους ελάχιστους που βρίσκονταν στα χέρια των "σλαυδοδούλων".

Παράλληλα προειδοποιούσε τους ανθρώπους της δεξιάς που σκέφτονταν να συνεργασθούν με το ΑΚΕΛ να αλλάξουν τακτική και ανέφερε ότι ενώ το ΑΚΕΛ ψυχορραγούσε, αυτοί του πρόσφεραν τονωτικές ενέσεις.

Επίσημα η Εθναρχία καθόρισε τη στάση της έναντι του αιτήματος της Αριστεράς στις 20 Απριλίου μετά την επιστροφή του Μακαρίου από ταξίδι στο

εξωτερικό. Η θέση ήταν η ακολουθούμενη μέχρι τότε: Καμιά συνεργασία με το ΑΚΕΛ.

Η Εθναρχία μάλιστα εξήγησε την πρόταση της Αριστεράς για συνεργασία σαν μια προσπάθεια να καλύψει την αδυναμία της και να εκμεταλλευθεί υπέρ της τη νίκη των συνδυασμών υπέρ των οποίων θα ψήφιζε.

Σύμπραξη με τους κομμουνιστές, τόνιζε η Εθναρχία, είναι επιζήμια για τον εθνικό αγώνα των Κυπρίων:

"Επειδή οι κομμουνισταί, εν όψει των δημοτικών εκλογών ενεργούντες, ως πάντοτε, υπούλως, προσπαθούν να παραπλανήσωσι τον λαόν προτείνοντες συνεργασίαν μετά των εθνικοφρόνων, κρίνεται σκόπιμον να τονισθώσι τα εξής:

1. Προσφέροντες οι κομμουνισταί την συνεργασίαν των, επιδιώκουσι να καλύψωσι την αδυναμίαν των και να εκμεταλλευθώσιν ως ιδικήν των νίκην, επικράτησιν των συνδυασμών υπέρ των οποίων θα ψηφίσωσι.

2. Σύμπραξις, συνεννόησις ή επαφή, άμεσος ή έμμεσος, μετά των κομμουνιστών, είναι ασυμβίβαστος προς την εθνικήν αξιοπρέπειαν και επιζήμια εις τον εθνικόν αγώνα.

3. Καθήκον του λαού είναι όπως διά της ψήφου του αποδοκιμάση τους κομμουνιστάς και τους οιασδήποτε μορφής και υπό οιανδήποτε πρόφασιν συνοδοιπόρους αυτών".

Με τη θέση που πήρε η Εθναρχία έδωσε τροφή στις εφημερίδες της δεξιάς για να ξεσπαθώσουν ακόμα περισσότερο.

Το "Εθνος" έγραφε μεταξύ άλλων στις **24.4.53**:

"Εις τας επικειμένας δημοτικάς εκλογάς, η εθνικόφρων παράταξις εκέρδισε τον πρώτον γύρον. Το σύνθημα των κομμουνιστών περί "ενότητας", το οποίον απέβλεπεν εις τον καταρτισμόν νόθων συνδυασμών, απέτυχε παταγωδώς. Εις όλας τας πόλεις και τας κωμοπόλεις οι κομμουνισταί αφέθησαν μόνοι να καταρτίσουν συνδυασμούς, ενώ η εθνικόφρων

παράταξις ετοιμάζεται να κατέλθη, αποφασιστική και πανίσχυρος εις τον αγώνα, ο οποίος, εν τη ουσία και τη πραγματικότητα, δεν είναι αγών διά τη κατάληψιν του δημοτικού αξιώματος, αλλαγών διά την κατατρόπωσιν του κομμουνισμού".

Εξ άλλου την επομένη τόνιζε:

"Ο εχθρός, τον οποίον αιμόφυρτον έρριψεν επί του εδάφους ο κυπριακός λαός, ο ειδεχθής κομμουνισμός, προσπαθεί να εγερθή. Γνωρίζει όμως ότι δεν δύναται να στηριχθή επί των εξησθενημένων δυνάμεων του και εκλιπαρεί ξένην βοήθειαν, έτοιμος να προσφέρει ως τίμημα παν ό,τι του ζητηθή. Εάν λοιπόν, όλοι αποτρέψουν το πρόσωπον, έπειτα από ολίγας εβδομάδας, ο ήδη ημιθανής κομμουνισμός θα είναι νεκρός"

Το ΑΚΕΛ απάντησε στην Εθναρχία με μια έντονη ανακοίνωση της Κεντρικής του Γραμματείας που δημοσιεύθηκε στις 24 Απριλίου.

Στην ανακοίνωση κατηγορείτο η Εθναρχία ως διασπαστική, ότι προέβαινε σε αφορισμούς και διαχώριζε το λαό.

Το ΑΚΕΛ επέμενε στην ενότητα και προσκαλούσε την Εθναρχία αν νόμιζε ότι ήταν σωστό να οργανώσει δημοψήφισμα με ερώτημα "ενότητα ή διάσπαση" για να έβλεπε ότι ο λαός υποστήριζε το πρώτο.

Ανέφερε το ΑΚΕΛ:

" Εκεί που ο πατριωτικός κυπριακός λαός περίμενε πως η Εθναρχία θα συναισθανθεί τις ευθύνες της και το επιταχτικό εθνικό της καθήκον και να συνέβαλλε έστω και την τελευταία στιγμή στη συγκρότηση του παγκοσμιτικού εκλογικού μετώπου και στην ανάδειξη παγκοσμιτικών συνδασμών στις προσεχείς δημοτικές εκλογές, ήλθε χτες με την ανακοίνωση της να επιμείνει στη διατήρηση και διεύρυνση της διάσπασης του λαού.

Η Εθναρχία, με τη χτεσινή της ανακοίνωση έδειξε για χιλιοστή φορά την ασυνέπεια της στον εθνικο-απελευθερωτικό μας αγώνα. Έδειξε ακόμα πόσο απομακρυσμένη είναι από την ομόθυμη απαίτηση του

κυπριακού λαού για ενότητα και συνεργασία στη διεξαγωγή του απελευθερωτικού μας αγώνα. Συγκρούεται με τα συναισθήματα κι αυτών ακόμα των πιο φανατικών οπαδών της, που εκδηλώθηκαν υπέρ της εθνικής ενότητας του κυπριακού λαού.

Η νέα αυτή διασπαστική εκδήλωση της Εθναρχίας δεν εξυπηρετεί κανένα άλλο εξόν από τον ξένο κυρίαρχο, που τρίβει με ικανοποίηση τα χέρια για την επιτυχία του γνωστού δόγματος, "διαίρει και βασίλευε". Χρησιμοποιώντας τον ξεφτισμένο παμπούλα του κομμουνισμού, η εθναρχία έδειξε, για άλλη μια φορά τον κομματισμό της κατερχόμενη σε χαμηλό επίπεδο, σαν σώμα, που θέλει να ηγείται του ενωτικού μας αγώνα.

Σύμπραξις, συνεννόησις ή επαφή, άμεσος ή έμμεσος μετά των κομμουνιστών είναι ασυμβίβαστος προς την εθνική αξιοπρέπεια και επιζήμια εις τον εθνικόν μας αγώνα, γράφει στη διασπαστική της ανακοίνωση η εθναρχία. Ρωτούμε όλους και μεις με τη σειρά μας. Πότε θίγεται η εθνική αξιοπρέπεια και παραβλάπεται ο εθνικός μας αγώνας; Όταν ο κυπριακός λαός ενωμένος και αδιάλλακτος, διεξάγει τον αγώνα για την εθνική του λευτεριά ή όταν σπαράζεται με αλληλοσυγκρούσεις και αλληλοφαγώματα; Πότε θίγεται η εθνική μας τιμή και αξιοπρέπεια; Όταν σαν λαός υπόδουλος θέτουμε πάνω απ' όλα το συμφέρον της απελευθερωτικής μας υπόθεσης και συνασπιζόμαστε σ' ένα αδιάρρηκτο Εθνικοαπελευθερωτικό Μέτωπο Πάλης ή όταν παρουσιαζόμαστε τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό διασπασμένοι;

Πότε παραβλάπτονται τα λαϊκά συμφέροντα. Όταν αγωνίζεται ο λαός ενωμένος ή όταν είναι διασπασμένος; Και τι απόδειξε η πολύ πρόσφατη πείρα στη διεξαγωγή των λαϊκών αγώνων; Τί απόδειξε ο αγώνας των λιμενεργατών, ο αγώνας των πατατοπαραγωγών, ο αγώνας των συνδρομητών τηλεφώνων και ο αγώνας των ενοικιαστών;

Δεν είναι αλήθεια πως η ενότητα που δείχτηκε

σ' αυτούς τους αγώνες πέτυχε όχι μόνο την περιφρούρηση των λαϊκών συμφερόντων, αλλά και πως αν οι ενοικιαστές καταστημάτων, δεξιοί, αριστεροί και ουδέτεροι, δεν ξεσηκώνονταν ενωμένοι στον αγώνα για τη διατήρηση και βελτίωση του ενοικιοστασίου θάχαμε τώρα την κατάργηση αυτού του προστατευτικού μέτρου για τους ενοικιαστές;

Και δεν είναι αλήθεια πως αν η ενότητα του λαού, όπως αποδείχτηκε στην πράξη, επιβάλλεται στους καθημερινούς αγώνες για τα λαϊκά συμφέροντα για τον εθνικό μας αγώνα, επιβάλλεται κατά τον πλέον επιταχτικό τρόπο;

Είναι ολοφάνερο πως η Εθναρχία με τη διασπαστική της ανακοίνωση, με τους απαράδεκτους πολιτικούς αφορισμούς της και με την καθ' όλα αντιλαϊκή πολιτική της θέτει σε κίνδυνο σοβαρά συμφέροντα και τείνει ναπ αραβλάψει μεγάλης σπουδαιότητας κοινούς λαϊκούς αγώνες.

Η εθναρχική γραμμή της έντασης του κομματισμού και του αλληλοφαγώματος είναι πια απαράδεκτη απ' όλο το λαό. Θα ζημιώσει ανεπανόρθωτα τον εθνικό μας αγώνα, θα ζημιώσει τα λαϊκά συμφέροντα, θα ζημιώσει γενικά το λαό μας και την υπόθεση του.

Οι ιεροεξεταστικοί αφορισμοί, αποκρούονται με αγανάκτηση από το λαό, που βλέπει πως η μοναδική σωστή πατριωτική γραμμή, η γραμμή που του εξασφαλίζει επιτυχίες τόσο στους καθημερινούς οικονομικούς του αγώνες, όσο και το γενικότερο εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα, είναι η γραμμή της ενιαίας πάλης, η γραμμή της ενότητας και συνεργασίας. Αν η εθναρχία αμφιβάλλει για την ομόθυμη αυτή επιθυμία του κυπριακού λαού, ας τη δοκιμάζει, ας διενεργήσει δημοψήφισμα ακόμα με το απλό ερώτημα: Ενότητα ή διάσπαση; Και θα δει πως εκείνο που βροτοφωνάζει σήμερα ο ο λαός απ' όλες τις πολιτικές παρατάξεις, εκείνο που προτάσσει το ύψιστο συμφέρον του εθνικού μας αγώνα είναι η ενότητα όλων ανεξαίρετα των πατριωτών της Κύπρου

σ'ένα ενιαίο απελευθερωτικό μέτωπο.

Ο αδούλωτος υπέροχος κυπριακός λαός που τόσα πολλά έχει υποφέρει κάτω από τη μακρόχρονη υποδούλωση του, δεν πρόκειται να παρασυρθεί από τους αφορισμούς και την ολέθρια διασπαστική γραμμή της Εθναρχίας. Θα συνεχίσει απαρέκκλιτα τον πατριωτικό δρόμο που διάλεξε, το δρόμο της τιμής της εθνικής αξιοπρέπειας, του καθήκοντος το δρόμο της συσπείρωσης των δυνάμεων του, της λαϊκής συμφιλίωσης και της αδιάλλακτης εθνικοαπελευθερωτικής πάλης για ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, δίχως όρους, δίχως παζαρέματα, δίχως την παραχώρηση πολεμικών βάσεων σ' οποιαδήποτε ξένη δύναμη.

Το ΑΚΕΛ σαλπίζει και πάλι το πατριωτικό σάλπισμα της εθνικής ενότητας και καλεί κάθε Κύπριο πατριώτη να περιφρουρήσει την ενότητα του λαού και να την αναπτύξει πιο πέρα. Περήφανα, με πατριωτικό παλμό, και με πλήρη συναίσθηση για τις ιστορικές στιγμές που διέρχεται ο εθνικοαπελευθερωτικός μας αγώνας, ο λαός καλείται στις επάλξεις, καλείται να μονιάσει τις δυνάμεις του, να σφυρηλατήσει την ενότητα του στα κάτω, καταδικάζοντας και απορρίπτοντας κάθε διασπαστική φωνή οποθενδήποτε κι' αν προέρχεται και να προχωρήσει μπροστά πάντα μπροστά, ίσαμε την πλήρη εθνική του αποκατάσταση.

Νικητής και τροπαιούχος, σ' αυτή την πάλη θα είναι ο λαός και μόνο ο λαός".